

[OGNIOMOŻNY *ai*

N sg m ogniomożny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Władający ogniem: Gdzie tam [na tarczy] Rzymkie triumphy/ tam y włofkie sprawy Sam wiedząc przyfzłe rzeczy włafny prorok [tj. Wulkan] práwy Vczynił ogniomożny [fecerat ignipotens VIII 628] VergKoch 237 (Linde).

FP